

Jaanuar murdis talve selgroogu

Ain Kallis, Klimatoloog

Loodus on helisid täis, viitsiks vaid kuulata. Kui jõulude ajal paukus pakane, siis näärikuul kostis teedelt-tänavailt sagedasti raksatusi ja naksatusi. Seda ei juhtunud mitte ainult vanarahvatarkuse järgi päevadel, mil murdub talve selgroog – korjuse-, tönise-, paavli- või küünlapäeval, vaid pea iga jumala päev ja mitte talvel, vaid me kaaskodanikel.

Unest ärkasid siilid ja karud. Paar päeva sulatas, siis jälle külmetas. Ajalehtede teated tulid kui lahinguväljadelt: ikka üks-kaks surnut ning sadakond haavatut. Pealinn valmistus uue libedusevastase voldiku trükkimiseks. Harukordse päevakajalisusega paistsid silma ka Eesti uued eurolaulud: vähemalt kahe sõnumiks oli kukkumine!

Kuu lõpuks oli korralikku suusalund säilinud vaid kõrgustikel. Imelik mõeldagi, et sada aastat tagasi mõõdeti Tartus lume paksuseks 62 cm.